

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de Vice-President van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Ons kenmerk
3165676

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Datum 7 januari 2021
Onderwerp Verwerking consultatiereacties nota van wijziging herimplementatie
EAB

Op 18 december 2020 zijn u de adviezen aangeboden van het College van procureurs-generaal en de Raad voor de rechtspraak ten aanzien van het ontwerp van een nota van wijziging bij het wetsvoorstel Herimplementatie van onderdelen van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (wijziging van de Overleveringswet). Naar aanleiding van een telefonisch verzoek d.d. 4 januari 2021, ontvangt u in deze brief een appreciatie van deze adviezen.

College van procureurs-generaal

Ten eerste vraagt het College van procureurs-generaal opnieuw, net als in 2019 bij de spoedconsultatie naar aanleiding van de uitspraak van het Hof van Justitie van de EU (hierna: Hof) in de gevoegde zaken OG en PI, aandacht voor de (partiële) afschaffing van de aanwijzingsbevoegdheid van de Minister van Justitie en Veiligheid ex. artikel 127 van de Wet op de rechterlijke organisatie. Het College geeft aan enerzijds begrip op te kunnen brengen voor de gedachte dat het voorgenomen WODC onderzoek een bredere voedingsbodem kan bieden voor nadere besluitvorming, maar zich anderzijds niet aan de indruk kan onttrekken dat ook zonder een dergelijk wetenschappelijk onderzoek de partiële afschaffing al wel beproefd had kunnen worden.

Wij zijn echter van mening dat het (gedeeltelijk) afschaffen van de ministeriële aanwijzingsbevoegdheid mogelijk een onderdeel kan vormen van de oplossing, maar niet noodzakelijkerwijs op korte termijn. Een aantal specifieke bevoegdheden die op grond van de Overleveringswet bij de officier van justitie zijn belegd, kunnen naar aanleiding van het arrest van het Hof van 23 november 2020 namelijk niet langer uitgeoefend worden door deze autoriteit. Dat probleem kan op verschillende manieren worden opgelost. Beperking van de aanwijzingsbevoegdheid is daar één van. Echter, het afschaffen van de aanwijzingsbevoegdheid is een fundamenteel vraagstuk, waarbij naast de genoemde Wet op de rechterlijke organisatie ook rechtspositionele aspecten en het intern tuchtrecht een rol spelen. Om die reden heeft de regering in de nota van wijziging voorgesteld om een aantal noodzakelijke bevoegdheden te beleggen bij de rechter-commissaris, en daarnaast het WODC met spoed verzocht om een

onderzoek te verrichten naar een structurele oplossing. Het WODC zal daarbij gevraagd worden om te toetsen of de partiële afschaffing van de aanwijzingsbevoegdheid een mogelijke en haalbare oplossingsrichting is, waarbij tevens het onderscheid tussen nationale en internationale aspecten aan bod dient te komen.

Met betrekking tot de technische opmerkingen van het College, merken wij het volgende op.

Het voorgestelde derde lid van artikel 6 OIw. Bij de gelijkstelling van vreemdelingen met Nederlanders, is de regering van mening dat de correcte implementatie van het arrest Wolzenburg voorop staat. In dit arrest heeft het Hof uitgesproken dat in het geval van een Unieburger de uitvoerende lidstaat bij de toepassing van in artikel 4, zesde lid, van het Kaderbesluit EAB voorziene weigeringsgrond, geen nadere aanvullende administratieve eisen kan stellen, zoals het beschikken over een verblijfsvergunning van onbepaalde tijd. Er wordt nader bezien of naar aanleiding van dit aspect van het advies van het College, het voorstel en/of de toelichting nadere aanpassing behoeft.

Het voorgestelde derde lid van artikel 14 OIw. Het is niet de bedoeling om nadere eisen te stellen aan het geven van aanvullende toestemming, zoals bijvoorbeeld een tweede EAB. Een dergelijke eis vloeit immers niet voort uit het Kaderbesluit EAB. Het voorstel en de toelichting zal hierop worden aangepast.

Het nieuwe onderdeel Dd van artikel I van het wetsvoorstel. Voorgesteld wordt om "bij het arrondissementsparket te Amsterdam" te laten vervallen in artikel 17, zesde lid en artikel 21, zevende lid, van de Overleveringswet, omdat via de band van artikel 1, aanhef en onder f, van de Overleveringswet het begrip 'rechter-commissaris' geacht moet worden betrekking te hebben op uitsluitend de rechter-commissaris belast met de behandeling van strafzaken bij de rechtbank Amsterdam. De toelichting wordt hierop aangepast.

Raad voor de rechtspraak

Wat de opmerkingen van de Raad voor de rechtspraak over artikel 6a van de Overleveringswet betreft, ligt het gezien de samenhang met WETS voor de hand dat de gemaakte keuzes inderdaad nader worden toegelicht. Zo is de regering niet van mening dat alle bepalingen uit de WETS van overeenkomstige toepassing verklaard dienen te worden in deze artikel 6a-procedure, bijvoorbeeld met betrekking tot partiële weigeringen en specialiteitsbescherming. Het kaderbesluit strafvonnis, en niet het kaderbesluit EAB, dient namelijk het leidend kader te blijven voor de overdracht van strafvonnis. De artikel 6a-procedure dient enkel te worden gevolgd wanneer het vonnis en bijbehorend certificaat niet verstrekt kunnen worden door de uitvaardigende lidstaat conform de reguliere procedure.

Wij zijn overigens niet van mening dat de weigeringsgrond die is inbegrepen in het voorgestelde artikel 6a, tweede lid, aanhef en onder a, een dubblure betreft met het voorgestelde artikel 6a, tweede lid, aanhef en onder b. Artikel 6a, tweede lid, aanhef en onder a betreft namelijk een weigeringsgrond, terwijl artikel 6a, tweede lid, aanhef en onder b de kwalificatie van de feiten naar Nederlands recht betreft.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Datum
7 januari 2021

Ons kenmerk
3165676

Wat de opmerking naar aanleiding van de uitspraak van het Hof inzake C-510/19 betreft, delen wij niet het beeld dat de uitspraak dwingt tot het overhevelen van *alle* bevoegdheden van de OvJ aan de rechter-commissaris. Dit is afhankelijk van de aard van de bevoegdheid, waarover bewust keuzes zijn gemaakt die hebben geresulteerd in het voorstel voor de nota van wijziging. Het arrest van het Hof laat gezien de rol van de OvJ in de overleveringsprocedure en zijn algemene rol in de rechtsbedeling nog een zekere ruimte voor zelfstandige taaktoedeling, bijvoorbeeld ten aanzien van de feitelijke overlevering en het opvragen van aanvullende gegevens. Ook het ontvangen van adviezen ten aanzien van de overname van straf (voorgesteld artikel 6a, zesde lid, van de Overleveringswet) is niet noodzakelijkerwijs exclusief voorbehouden aan de rechtbank. Ten aanzien van deze bevoegdheden, is bovendien het eerder genoemde WODC onderzoek ook relevant. Met het oog op het verkennen van een structurele oplossing, is nu enkel gekozen om de meest noodzakelijke bevoegdheden te beleggen bij de rechter-commissaris. Ook voor wat betreft de (verlengde) in verzekeringstelling door de officier van justitie, wordt op dit moment geen wijziging noodzakelijk geacht. Op grond van artikel 21, negende lid, van de Overleveringswet kan de rechtbank het bevel tot in verzekeringstelling immers opheffen en daarmee besluiten of de opgeëiste persoon al dan niet "in hechtenis blijft" na de aanhouding (conform het recht van de uitvoerende lidstaat, zie artikel 12 van het kaderbesluit EAB). Dat is ook het geval wanneer de rechtbank beslist over de gevangenhouding op grond van artikel 21, achtste lid, van de Overleveringswet.

Ook ten aanzien van de keuze voor de rechter-commissaris zijn wij van mening dat Nederland in het kader van processuele autonomie ruimte heeft om te kiezen bij welke rechterlijke autoriteit bepaalde taken worden belegd. De uitspraak van het Hof, waarin uitleg wordt gegeven aan het in het advies van de Raad voor de rechtspraak aangehaalde artikel 27, derde lid, onder g, van het kaderbesluit EAB, verplicht niet tot het beleggen van de genoemde taken bij de rechtbank (zie overweging 64). Gezien de congruentie met de spoedwetgeving uit 2019 naar aanleiding van de hierboven aangehaalde uitspraak in de zaak OG en PI, is de inzet van de regering om deze taken toe te kennen aan de rechter-commissaris. Daarnaast zal het onderbrengen van de bevoegdheden van de rechter-commissaris ten aanzien van de verkorte procedure naar onze mening niet tot een groot risico leiden van uiteenlopende rechtspraak, omdat de rechter-commissaris slechts een beperkte inhoudelijke toetsing van het EAB moet verrichten in het kader van de in artikel 40, tweede lid, van de Overleveringswet genoemde weigeringsgronden.

Artikel 13 Overleveringswet

Het advies van de Raad voor de rechtspraak ten aanzien van artikel 13 van de Overleveringswet, waarin een dwingende weigeringsgrond is omvat terwijl het kaderbesluit EAB uitgaat van een facultatieve weigeringsgrond, wordt meegenomen in de aanpassing van het voorstel en de toelichting.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Datum
7 januari 2021

Ons kenmerk
3165676

Tot slot zijn wij voornemens om deze appreciatie in een later stadium ook te delen met de Tweede Kamer.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

De Minister van Justitie en Veiligheid,

Datum
7 januari 2021

Ons kenmerk
3165676

Ferd Grapperhaus

De Minister voor Rechtsbescherming,

Sander Dekker